Biuletyn Parafialny

Żory Warszowice

01

2018

nr 94

Hasło miesiąca:

Lud, który chodzi w ciemności, ujrzy światło wielkie.

/Iz 9,1/

Coś więcej

Powitanie
Szymon Samoraj

Betlejem, stajenka (lub grota), żłobek, pasterze, siano… to może oznaczać tylko jedno – mamy Boże Narodzenie. Biblijne opisy tamtych wydarzeń znamy doskonale, ale czy wiemy, co tam się NAPRAWDĘ wydarzyło? Czy pochylając się nad ułożonym w żłobie chłopcem pamiętamy, kogo NAPRAWDĘ oglądamy? Mały chłopiec, który nawet przez chwilę nie był tak bezbronny, na jakiego wyglądał. Przyszedł, by świadczyć o Ojcu, by uświadomić nam, jak daleko odeszliśmy od Boga, jak złudna jest nasza samowystarczalność… jak bardzo nie jesteśmy w stanie ocalić swojego życia… by być ratunkiem dla grzesznika, nawiązując do hasła rozpoczynającego się roku – źródłem wody żywota dla pragnącego". Niech ten świąteczny czas na nowo odkrywa przed nami prawdziwy sens wydarzeń, których pamiątkę obchodzimy, bo to coś o wiele więcej, niż kołysanie do snu małego dzieciątka.
W świątecznym numerze Biuletynu Parafialnego znajdziecie rozważania w świątecznej i noworocznej tematyce, relacje z adwentowych wydarzeń i kilka zaproszeń na początek nowego roku. Dobrego świątecznego czasu!

Chodzi o Miłość!

Rozważanie
Danuta Samoraj

Kiedy przed świętami omawialiśmy treść świątecznego numeru Biuletynu, zastanawialiśmy się, czy konieczne jest coroczne powtarzanie treści o betlejemskim żłobku, małym Dzieciątku... Czy nie jest ważniejsze to, co z tego wynikło dla ludzi, dla mnie, dla ciebie? Czy da się pominąć żłobek?
Świat w tej sprawie zrobił już chyba wszystko! Święta w mediach i sklepach zaczynają się gdzieś pod koniec września. Od tego czasu dowiadujemy się co jest nam niezbędne do ich właściwego obchodzenia, co na pewno zagwarantuje nam ich "magiczność" i niepowtarzalność. Bo one przecież mają być właśnie takie i jeszcze "zdrowe", "rodzinne", "wesołe", "smaczne"... i coraz mniej Boże. Jak impreza urodzinowa, na którą przychodzą wszyscy, bez względu na to, czy solenizanta znają czy nie... jak impreza, na której solenizant usuwa się w kąt, żeby nie przeszkadzać gościom.
W obrazie, kreowanych przez współczesny świat, świąt nie bardzo mieści się ten, niezbyt czysty i kiepsko pachnący żłobek… i jeszcze to bydło dookoła małego dziecka? To takie mało eleganckie i mało dostojne, żebyśmy mieli w tym uczestniczyć. Więc wstawiamy ten żłobek pomiędzy ozdoby, suto zastawiony stół i kołysanki, utyskujące nad losem tego małego, tak źle potraktowanego przez ludzi, dzieciątka... Czy Bóg, Jego niebieski Ojciec, nie mógł tego urządzić inaczej, żeby nie było aż tak źle…?
A moje, a twoje serce? czy nie przypomina trochę tej "niepięknej" stajenki…? Codziennie podejmujemy grę pozorów ze światem, maskując prawdziwe uczucia, złe emocje, żeby nie odbiegać od ogólnie przyjętych standardów. Codziennie staramy się ukryć to, co w naszym sercu niepiękne, po to aby być akceptowanym przez nasze otoczenie, aby realizować swoje plany, dotyczące naszej pozycji, znaczenia w społeczności… wciąż na nowo… z prądem, byle nie pod prąd!
Tylko, że nie chodzi o dobra materialne, o pozycję społeczną… chodzi o MIŁOŚĆ!
Od niej się wszystko zaczyna. W tych "niepięknych" okolicznościach betlejemskiej stajenki, Bóg daje nam to, co najważniejsze, nadzieję, ratunek... MIŁOŚĆ... To małe dziecko, przychodząc na ten świat, jest darem najprawdziwszej, najczystszej miłości, miłości nie za coś ani dla czegoś, ale pomimo... Pomimo tego, że to moje i twoje serce jest jak ten bydlęcy żłobek. Ja i ty możemy przyjść do tej stajenki, czy jesteśmy tak ubodzy i mało znaczący w tym świecie, jak pasterze, czy tak mądrzy i zamożni, jak mędrcy ze wschodu. Pasterze nie mieli wątpliwości... mędrcy nie zastanawiali się, czy wypada szukać Boga w tak nędznym miejscu, a ja, a ty? A to nasze serce, którym On nie wzgardził? Czy to za mało, aby przyjąć Jego miłość?
Więc święta Bożego Narodzenia, to żłobek, to początek drogi każdego z nas, to On w centrum tej imprezy, którą co roku przygotowujemy, aby uczcić ten CUD MIŁOŚCI, którą, obdarowani, mamy obowiązek przekazywać dalej, dzielić się nią z bliźnimi - "nikomu nic winni nie bądźcie, oprócz miłości wzajemnej"...
Co roku jest ten czas, w którym mamy możliwość odnaleźć ją na nowo, odświeżyć i poprawić jej sens w naszym życiu.

Dziś byłam na zakupach... 5 dni do Świąt... handel finiszuje, z głośników płyną wciąż i wciąż, do znudzenia dźwięki "nieśmiertelnych" świątecznych utworów... ludzie dzielnie walczą, pakując sprawunki do

koszy, niecierpliwią się w kolejce do kasy, warczą na siebie i się przepychają, zdeterminowani, żeby zdobyć to, co tak "niezbędne" do tych świąt..
Czy oni jeszcze pamiętają... czy wiedzą że CHODZI O MIŁOŚĆ? A ja…? A ty…?
Coraz bliżej Ciebie być, dobry Boże, chociaż czasem trzeba iść pod prąd...

Trwa noc…?

Rozważanie
ks. Bartosz Cieślar

Jest coś przejmującego w tej Betlejemskiej nocy. Niebo rozświetlają gwiazdy. Ciszę zakłócają pojedyncze dźwięki nocnych zwierząt, cykady i rzadkie odgłosy pobliskiego miasteczka.
Tylko tyle.
Nic więcej.
Nie... Nie słychać płaczu TEGO Dziecka. Może śpi. Może nie.
Trwa noc. Tylko tyle.
Jedna, druga i kolejna.
A w Mieście dzieją się rzeczy. Codzienne. Ktoś płacze, ktoś się śmieje. Ktoś kogoś traci, inny odnajduje. Może ktoś wierzy? Może nie.
Trwa noc.
Serca i myśli przejęte sprawami. Wszystkimi. Jak tu spać... Spokojnie! Gdy ważne jest nic. Może coś?
Trwa noc.
Miasteczko nie wie. Śpi. Lub jeszcze nie... Żyje, chociaż...
Trwa noc.
W jej ciemnościach ukryta Droga pod prąd. Nie-ludzka Prawda! Taka nie nasza, nie swojska. Taka nie-normalna. I to Życie nie znające końca.
Trwa noc.
Tak miło by było się pochylić nad Jezuskiem. Pogłaskać po policzku. Poprawić pieluszki. Ukłonić się nisko. Mielibyśmy takie prawdziwe święta! Pełne wrażeń! A Jego zdjęcie w komórce!? W pieluszkach? Długo rozgrzewałoby serca w dni powszednie...
Trwa noc!
Jeszcze? Może tu już poranek? Może nie.
Nie to jest najważniejsze, skoro w jej mrokach ku samemu niebu rozbłyska światło! Twojej modlitwy! Tęsknoty! Nieporadnie złożonych Mu w ofierze słów! Wzdychania w oczekiwaniu na Jego przyjście, by móc znaleźć się w tych królewskich ramionach, otwartych szeroko przed tobą! Jakież ciepłe, mocne Światło świeci w mroku, gdy dwóch lub trzech w Jego imieniu szukają sił. Do pracy. Do dzieci. Do domu. Do jutra.
Trwa noc.
Nie szkodzi! On jest! Zawsze był.
A dla mnie? Dla ciebie? Czy to już dzień, czy jeszcze noc?

Jesteście synami światła i synami dnia. Nie należymy do nocy ani do ciemności. Nie śpijmy więc jak pozostali, lecz czuwajmy i bądźmy trzeźwi. Bo ci, którzy śpią, śpią w nocy, a ci, którzy się upijają, upijają się w nocy. My zaś, którzy należymy do dnia, bądźmy trzeźwi, jako ci, którzy przywdziali pancerz wiary i miłości oraz hełm nadziei zbawienia.

/1 Tesaloniczan 5,5-8/

Tej światłości! Tego pancerza wiary i miłości. Hełmu nadziei zbawienia.
Życzymy wam, w modlitwie,
ks. Bartosz i Ewa Cieślar oraz Autorzy Biuletynu Parafialnego

---

Pragnienie

Hasło Roku 2018

Rozważanie
Szymon Samoraj

Ja pragnącemu dam darmo ze źródła wody żywota.
/Obj 21,6/

Wchodzimy w kolejny rok z niezwykłą Bożą obietnicą, wyjętą z nowotestamentowego proroctwa. Wchodzimy w rok, który został ogłoszony Rokiem Świadectwa Kościoła. Patrząc na, dopiero co zakończony, Rok Reformacji i czas obchodów jubileuszu 500 lat odnowy chrześcijaństwa, warto zastanowić się nad tym, o czym mamy świadczyć? A o czym powinniśmy? Mając w pamięci wieki historii Świata, Kościoła i naszych wspólnot, czy mamy jeszcze w sercu to „źródło wody żywota", bez którego tej historii mogłoby nie być?
Chrześcijaństwo jest pragnieniem. Pragnieniem Bożej bliskości, wsłuchiwania się w Jego Słowo, otwartości na Jego wolę, odkrywania Jego planu. To pragnienie popychało kolejne pokolenia do działania – troski o wspólnotę wierzących, o siebie nawzajem. O bycie świadectwem – odblaskiem Bożej Miłości. Ono również inspiruje nas dzisiaj do dbania o dziedzictwo minionych pokoleń, ale też, przede wszystkim, do wierności Temu, który „jest alfą i omegą, początkiem i końcem", który chce obdarzyć nas wodą żywota. Dał nam swojego Syna, byśmy, patrząc na Jego przykład, odnajdywali drogę do Pana. Drogę wąską, nieoczywistą, nieraz sprzeczną z tym, czego oczekuje ten świat. Ale jedyną właściwą – po śladach Chrystusa, przez Jego krzyż, do naszego Ojca.
Wchodząc w kolejny rok, życzmy sobie tego pragnienia Bożej bliskości, wytrwałego podążania za przykładem Pana Jezusa. Z tego pragnienia niech wynika nasza codzienna postawa w pędzącym na oślep świecie, nasza troska o siebie nawzajem, dbałość o wspólnotę wierzących. Nasze świadectwo życia z Bogiem dla wszystkich, którzy jeszcze Go nie znają. Bo takie Świadectwo Kościoła (tego przez wielkie „K") ma sens i dowodzi, że jest społecznością żywą, a jej odnowa to trwający proces, a nie tylko slogan i pretekst do fetowania chlubnej przeszłości.

Czas Adwentu – Czas Odnowy

Międzyparafialne Spotkanie Pań w Studzionce

Za nami…
Grażyna Jarosz

W sobotę, 16 grudnia, parafia w Studzionce po raz kolejny gościła koła Pań i księży z zaprzyjaźnionych parafii z Warszowic, Golasowic i Żor. W to szczególne popołudnie mogliśmy oderwać się od codziennych naszych obowiązków, by wspólnie razem się spotkać, cieszyć się świąteczną atmosferą, śpiewać pieśni adwentowe i kolędy, modlić się i wsłuchiwać w przygotowane dla nas rozważania.
Gospodarz, ks. Mirek Czyż, skierował do nas ciepłe słowa powitania, a następnie ks. Jan Badura, pozdrawiając wszystkich, przedstawił ciekawą myśl, że jeśli promienie rentgena, odkryte przez Marię Skłodowską – Curie, uratowały w czasie wojny 2 miliony istnień ludzkich, to o ileż więcej istnień ludzkich ratują promienie Bożej miłości objawionej w Betlejem.
Adwent to czas oczekiwania na przyjście Mesjasza. Z jednej strony wspominamy to historyczne wydarzenie, gdy przed dwoma tysiącami lat przychodzi do ludzi nadzieja w narodzonym Dzieciątku w Betlejem, a z drugiej towarzyszy świadomość, że ten sam Jezus przyjcie ponownie na ten świat i że każdego człowieka czeka spotkanie i osobista konfrontacja z Bogiem. W ciągu tych przedświątecznych czterech tygodni staramy się tak szczególnie przygotować na to spotkanie, ale tak naprawdę to warto sobie uświadomić, że całe nasze życie powinno być takim czasem adwentu. W końcu to czas, który Bóg nam darował, aby każdy z nas mógł go właściwie wykorzystać i przygotować się na spotkanie z Nim w wieczności. Spodziewając się gościa, dobra gospodyni planuje co ma przygotować, co posprzątać, upiec, ugotować, jak przyozdobić dom na jego przybycie. Planujmy też i nasze duchowe życie tak, aby każdego dnia z Bożą pomocą coś w sobie na lepsze zmienić, odnowić, dołożyć starań by być takimi jak nasz Pan i Mistrz. Pani pastorowa Aleksandra Błachut – Kowalczyk - gość naszego adwentowego spotkania, poruszając ten temat, wskazała nam kilka biblijnych wzorców, z których warto czerpać. Możemy **modlić się** jak starotestamentowy prorok Nehemiasz, który choć był w beznadziejnej sytuacji, to wciąż **ze szczerego serca oddawał należną Bogu cześć**. A potem **wyznawał grzechy swoje i swego ludu**, **przypominając** równocześnie **Panu o obietnicach**, jakie Bóg ma dla każdego z nas i **oczekując wypełnienia się tych obietnic**, wręcz domagał się ich od Najwyższego. Nasze myśli podążały też za Noemi emigrującą razem z mężem za chlebem do obcego kraju. Wiele współczesnych kobiet podziela jej los, a niejedna rodzina doznaje rozdarcia, gdy w poszukiwaniu pracy czy godniejszych warunków życia przychodzi małżonkom rozstać się z bliskimi, kochanymi i wyruszyć za granicę. Do tego Noemi spotykają kolejne dramaty: umiera jej mąż i synowie, a jednak pomimo tego Noemi nigdy nie narzeka – a czy my tak potrafimy? Jest tak niesamowitą teściową, że jej synowa patrząc na jej wiarę, chce iść za jej Bogiem, chce na zawsze pozostać przy niej – a jaki jest nasz przykład dla innych? Czy potrafimy do końca **ufać**

Bogu i nie narzekać, bo wierzymy że On dla każdego z nas ma swój plan i **nagradza tych którzy pokładają w Nim nadzieję**? Ostatnią postacią, na której skupił się nasz wzrok, była Samarytanka, kobieta idąca „po drodze donikąd". Czasem życie człowieka tak się układa, że z ludzkiego punktu widzenia nie ma już żadnego wyjścia z danej sytuacji, że nikt nie daje nam już szansy i wszyscy nas przekreślili spisując na straty. Ale nie Bóg, **dla Niego nie ma rzeczy niemożliwych i nie ma też takiej sytuacji w której nie byłby wstanie nam pomóc**, nie ma takiej błędnej drogi z której człowieka nie umiałby zawrócić – tylko czy my o tym pamiętamy i rozmawiamy z Nim o naszych problemach, czy tylko sami szukamy rozwiązań pogrążając się coraz bardziej i bardziej?
W Studzionce, oprócz uczty duchowej, czekała na nas także uczta kulinarna. Na suto zastawionych stołach pojawiła się wigilijna zupa grzybowa, karp i masę słodkości. Na pamiątkę każdy otrzymał też w prezencie niezwykły upominek: misternie wykonane przepiękne pudełko a w nim niespodzianka: werset i czekolada. Za ten naprawdę przemiły wieczór pełen rozmów i życzeń, którym nie było końca, należą się słowa wdzięczności wszystkim, którzy to dla nas przygotowali. Dziękujemy Wam za wszystko i życzymy wiele Bożego błogosławieństwa w każdej chwili życia.

Świąteczna Finlandia

PTEw w grudniu

Za nami…
Elżbieta Sitek

W dniu 16 grudnia 2017r. odbyło się, ostatnie tegoroczne, spotkanie PTEw, na którym kolejny już raz gościliśmy podróżniczkę, Wiesławę Pawletko. Stosownie do tematu i przedświątecznego czasu, prelegentka przedstawiła relację z podróży do Finlandii.
Opowiadania o swoich przeżyciach zobrazowane zostały barwną i ciekawą wizualizacją, ukazującą nastroje przedświątecznych, finlandzkich zabiegów i przygotowań.
Długie aleje kolorowych jarmarków, tętniące życiem ogromne domy handlowe w Helsinkach, lśniące kolorowymi światłami, etnograficzne Fińskie Muzeum Narodowe, jaśniejąca wśród nocy monumentalna Katedra Luterańska, to obrazy poprzedzające wirtualne dotarcie do Laponii, śnieżnej krainy reniferów i Wioski św. Mikołaja w Rovaniemi.
Wśród niezwykłej przyrody i zjawisk natury, pani Wiesława osobiście doświadczyła jazdy skuterem śnieżnym, saniami ciągniętymi przez renifery, brała też udział w szybkim pędzie psiego zaprzęgu. Ponadto przeżywała i podziwiała uroki nocy polarnej, ale nade wszystko jak stwierdziła, największym emocjonalnie doznaniem i szczęściem, było oglądanie mieniącej się barwami, lśniącej na niebie zorzy polarnej, której spektakl oglądaliśmy w krótkiej projekcji filmowej. Po wielu jeszcze opowieściach o fińskich obyczajach i tradycjach świątecznych, niespodzianką na naszym spotkaniu była degustacja konfitury i nalewki sporządzonej na bazie malin błotnych – smacznych i cenionych jagód w Finlandii.
Spotkanie zakończyło się wzajemnymi życzeniami błogosławionych i radosnych Świąt Bożego Narodzenia.

Gdy zapada grudniowa noc…

Gwiazdka dla Dzieci w Zorach

Za nami…
Szymon Samoraj

Na adwentowym wieńcu zaświeciliśmy dopiero trzecią świecę, ale swoje miejsce zajęła już świąteczna choinka. To znak, że do ostatniej adwentowej niedzieli (i jednocześnie wigilijnego wieczoru) pozostał tydzień. Kolejną oznaką zbliżającego się Bożego Narodzenia był dźwięk dzwonków, z którymi dzieci ze Szkółki Niedzielnej wkroczyły do kościoła, by w, specjalnie na tę okazję przygotowanym, programie, opowiedzieć historię Narodzenia Pańskiego i wprowadzić nas w świąteczny klimat. Wszyscy razem przeżywając to wyjątkowe nabożeństwo, wysłuchaliśmy kazania o potrzebie pojednania. Dzieci czekała jeszcze jedna niespodzianka. Na koniec nabożeństwa w kościele pojawił się Mikołaj – a skoro Mikołaj, to i prezenty dla naszych najmłodszych. To też świetna okazja, by podziękować całej ekipie prowadzącej Szkółki Niedzielne i przygotowującej dzieci do tego świątecznego występu.

Przegląd wydarzeń parafialnych

- Tradycyjne, **przedświąteczne spotkanie seniorów** naszych parafii, odbyło się w pierwszą niedzielę Adwentu w Warszowicach i tydzień później w Żorach. Cieszy, że tym razem w Żorach mogliśmy się spotkać w licznym gronie, by spędzić tych kilka chwil na rozmowach, wspólnym śpiewie i modlitwie. Nie zabrakło oczywiście i czegoś dla ciała, o pyszny poczęstunek zadbały panie z żorskiego Koła Pań. Słowa podziękowania należą się również autorkom efektownych dekoracji na

stołach i upominków dla uczestników spotkania. A wszystkich naszych seniorów, także i tych, którzy nadal zastanawiają się nad dołączeniem, już teraz serdecznie zapraszamy na kolejne spotkanie – przed Świętami Wielkanocnymi!

- W dwie adwentowe niedziele w Warszowicach można było nabyć **świąteczne pierniki,** przygotowane przez naszą młodzieżówkę. W ten sposób młodzież włączyła się w zbiórkę na potrzeby remontu dachu budynku parafii – w ramach akcji zebrano przeszło 900zł. Bardzo dziękujemy młodzieży za zaangażowanie i przygotowanie całej akcji.
- W grudniu pożegnaliśmy **śp. Pawła Kusia** (Warszowice) i **śp. Iwonę Nowak zd. Żurek** (Żory). Niech Łaskawy Bóg obdarzy swą pociechą bliskich naszych zmarłych.

Z życia Kościoła

- 15 grudnia w Warszawie odbyło się wspólne posiedzenie Konsystorzy Kościołów Ewangelicko-Augsburskiego i Ewangelicko-Reformowanego oraz Rady Kościoła Ewangelicko-Metodystycznego. Poza omówieniem bieżących spraw, gremia jednogłośnie przyjęły treść **Listu Otwartego Zwierzchników Kościołów Ewangelickich w Polsce w sprawie wycofania wniosku do Sejmu ws. upamiętnienia 500 lat Reformacji** (pełna treść listu jest dostępna na stronie bik.luteranie.pl). W mijającym roku w Sejmie zostały złożone 3 projekty uchwał upamiętniających Jubileusz Reformacji – żaden z nich nie został przez posłów rozpatrzony.

Informacje

- Zapraszamy na **nabożeństwa** w naszych parafiach:

	Warszowice	Żory
Niedziele	8:00	10:00
Święta Bożego Narodzenia	8:30	10:00
Stary Rok	8:00	10:00
Nowy Rok	16:00	17:30
Święto Epifanii (6.01)	16:30	15:00

- 31 grudnia po nabożeństwie w Żorach odbędzie się **Zgromadzenie Parafialne** poświęcone kwestii założenia działalności gospodarczej. Prosimy o wzięcie udziału w Zgromadzeniu.
- **Sprawozdawcze Zgromadzenia Parafialne** w naszych parafiach odbędą się w lutym. Wcześniej zostanie wydany **Informator Parafialny** poruszający bieżące kwestie organizacyjne.
- Wraz z żorskim oddziałem **PTEw** Zapraszamy na spotkanie pt.: „Wyzwania dla chrześcijan na 2018 rok w dobie XXI wieku". Temat przygotuje dr Andrzej Turkanik. Spotkanie odbędzie się w piątek, 5 stycznia, w parafii w Żorach o godz. 17:00.
- Styczniowe spotkanie **Koła Pań** w Żorach odbędzie się 4 stycznia o godz. 17:00. Zapraszamy!
- Kolejne **Spotkanie Parafialne** w Warszowicach odbędzie się 11 stycznia o godz. 17:00. Serdecznie zapraszamy wszystkich parafian.
- Zapraszamy na grudniowe **Spotkania z Biblią**, we wtorki, 9 i 23 stycznia o godz. 19:00 w parafii w Żorach.
- Młodzież zapraszamy na **Diecezjalny Zjazd w Pszczynie** – 27 grudnia godz. 10:00. Temat spotkania brzmi „To, co ważne…", słowo przygotuje Konrad Szalbot z Towarzystwa Biblijnego w Polsce.
- Rada Parafialna Parafii w Warszowicach zaprasza na **Zabawę Karnawałową** w OSP Warszowice 10 lutego o godz. 19:00. Bilety, w cenie 160zł od pary (lub 80zł od osoby), do nabycia w parafii, kancelarii parafialnej i u Radnych – szczegóły na plakacie.
- Parafia w Pszczynie dołącza do listy parafii prowadzących **transmisje swoich nabożeństw w Internecie**. Pierwsze transmisje są zaplanowane już w Święta. Szczegóły i link do transmisji znajduje się na naszych stronach parafialnych (zakładka: „Nabożeństwa").
- 12 stycznia w restauracji „Sztygarka" w Chorzowie odbędzie się kolejna **Kolacja dla Małżeństw** organizowana przez Diecezjalną Komisję Ewangelizacyjno-Misyjną. Gośćmi spotkania będą ks. Bogdan i Aniela Wawrzeczko. Koszt udziału: 100zł od pary. Zapisy do 7 stycznia w parafii. Polecamy.
- W niedzielę, 14 stycznia w całej Polsce (i w wielu miejscach na świecie) po raz 26. Zagra **Wielka Orkiestra Świątecznej Pomocy**. Zebrane środki Fundacja przeznaczy na zakup sprzętu i wsparcie

programów leczenia noworodków. Zachęcamy do wzięcia udziału w zbiórce – wolontariusze WOŚP będą widoczni w różnych częściach miast, również przed naszymi kościołami!

Kontakt

Proboszcz - ks. Bartosz Cieślar tel. **32/435 01 24** kom. **502 311 641** e-mail: **bartosz.cieslar@luteranie.pl**	**Katecheta** – mgr teol. Tomasz Marek tel. **506 147 506**
ŻORY ul. Osińska 4 44-240 Żory tel/fax **32/435 01 24**; e-mail: **zory@luteranie.pl** konto: 09 8456 0009 2001 0000 0475 0001	**WARSZOWICE** ul. Boryńska 1 43-254 Warszowice tel/fax **32/435 01 24**; e-mail: **warszowice@luteranie.pl** konto: 42 8447 0005 0003 6562 2000 0001

Kancelaria parafialna:
poniedziałek **9:00-12:00 i 20:00-20:30**
wtorek: **9:00-12:00**
środa: kancelaria nieczynna
czwartek: kancelaria nieczynna (odwiedziny duszpasterskie)
piątek: **9:00-12:00 i 15:00-16:00**
niedziela: **po nabożeństwie**

Parafialne strony internetowe:

www.zory.luteranie.pl/zory
www.facebook.com/PEAZory

www.zory.luteranie.pl/warszowice
www.facebook.com/PEAWarszowice

Skład i redakcja Biuletynu: Szymon Samoraj
(tel. 602 598 130 e-mail: szymon.samoraj@gmail.com)

Redakcja zastrzega sobie prawo do dokonywania poprawek i skrótów materiałów wykorzystanych w Biuletynie Parafialnym
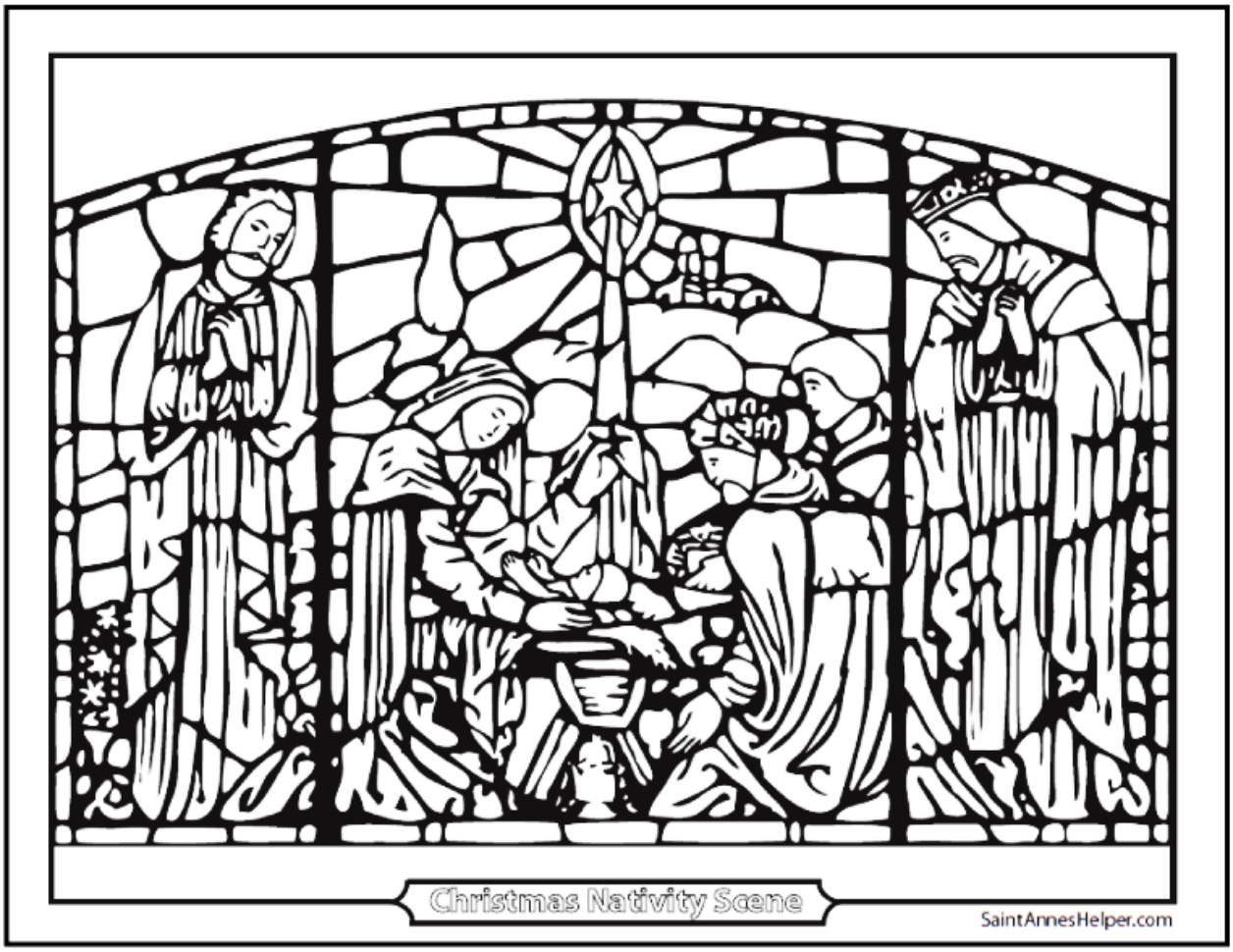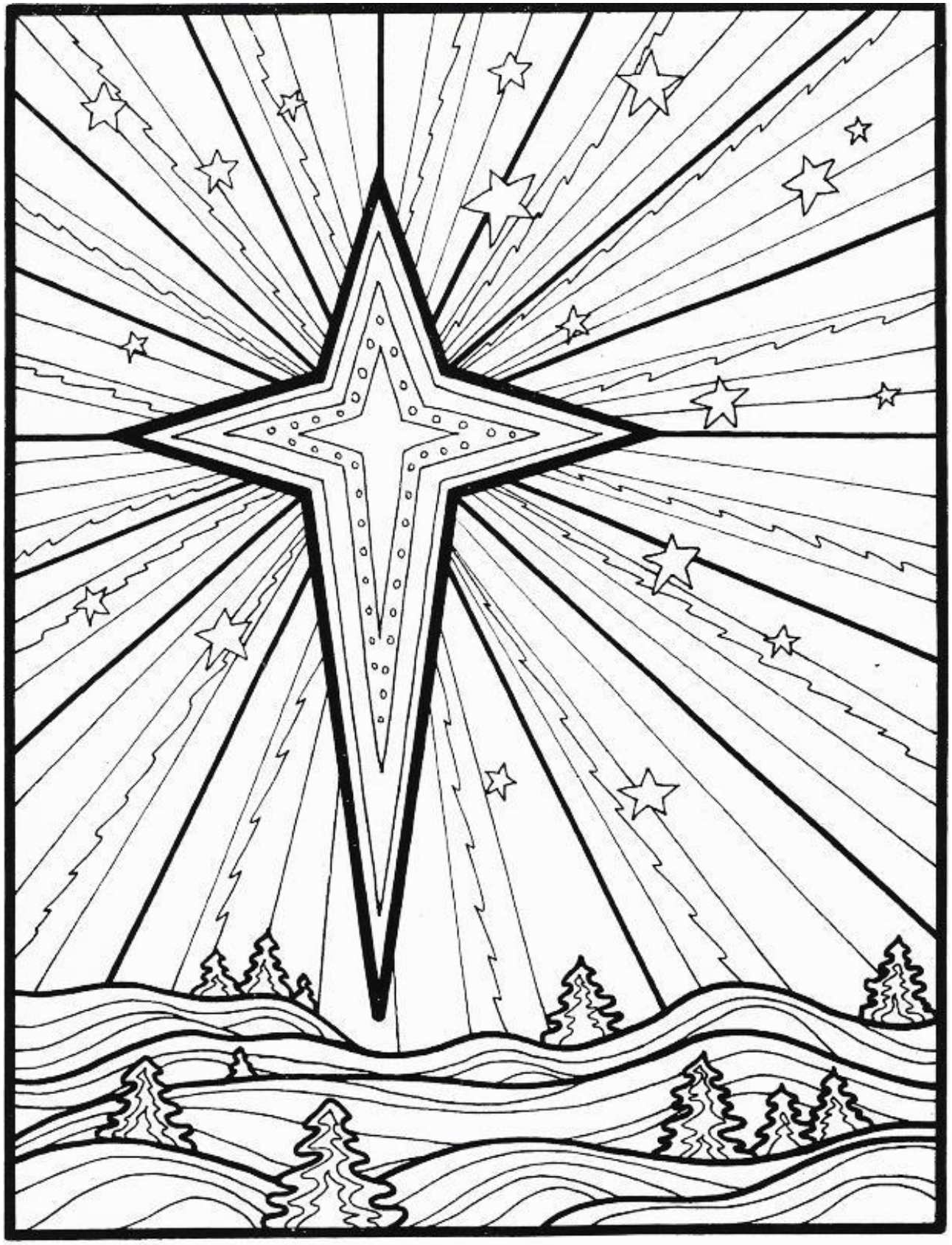
Kącik dla dzieci